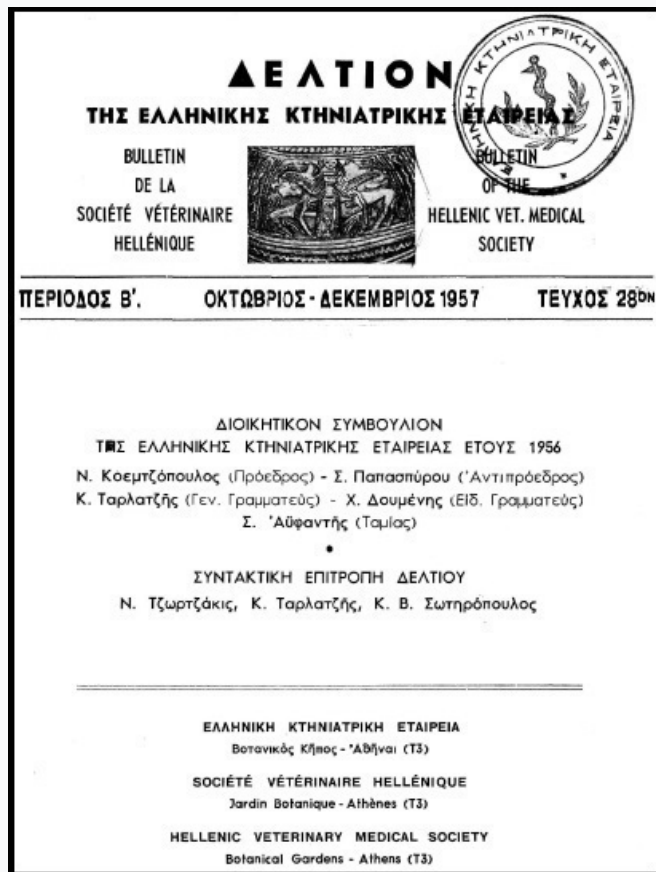

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 8, No 4 (1957)

News

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.17720](https://doi.org/10.12681/jhvms.17720)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1957). News. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 8(4), 188–198.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.17720>

Τὰ ἀντιβιοτικά ἔφθασαν εἰς τὸ προσκῆνιον τῆς ἀνθρωπίνης γνώσεως χάρις εἰς τὰς ἰατρικὰς ἐφαρμογὰς των ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ γεγονός ὅμως τοῦτο εἶχεν ὡς ἔμμεσον ἀποτέλεσμα τὴν συσκότισιν τῆς σημασίας των ὡς σημαντικῶν παραγόντων προόδου εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς διατροφῆς τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ἀπητήθη πολὺ μεγαλυτέρα προσπάθεια διὰ τὴν κατανίκησιν τῆς ἀγνοίας καὶ τῆς προκαταλήψεως τῆς παρεμποδίζουσας τὴν χρησιμοποίησιν των εἰς τὴν συντήρησιν τῶν εἰδῶν διατροφῆς, ἐκείνης ἣν ἐχρειάσθη ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη διὰ τὴν προώθησιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀντιβιοτικῶν εἰς τὴν καταπολέμησιν τῶν διαφόρων νόσων.

Καὶ ὅμως ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀντιβιοτικῶν εἰς τὴν συντήρησιν τῶν τροφίμων σημαίνει περισσοτέραν καὶ καλυτέραν τροφήν διὰ περισσοτέρους ἀνθρώπους μὲ ὀλιγώτερα χρήματα.

K. B. T.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΑ

Α'. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Προσλήψεις κτηνιάτρων.

Προσελήφθησαν ὡς ἡμερομίσθιοι 15 διπλωματοῦχοι κτηνίατροι.

Μεταθέσεις κτηνιάτρων.

Ὁ κ. Παν. Βρεττάκος μετετέθη ἐκ τῆς θέσεως Νομοκτηνιάτρου Ἀχαΐας καὶ ἐποποθετήθη εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς 1ης Ἐπιθεωρήσεως Κτηνιατρικῆς (Ἀθηνῶν).

Ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Γεωργίας ὅπως ὁ κ. Θεοφ. Χριστοδούλου, ὅστις διατηρεῖ καὶ τὴν θέσιν κτηνιάτρου ἐπὶ 2ῳ βαθμῶ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἐκτελῇ ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ ἐν Θεσσαλονίκῃ Κτηνιατρικῷ Μικροβιολογικῷ Ἐργαστηρίῳ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1957-1958 τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Μετετέθησαν ὁ ἐπίκουρος κτηνίατρος κ. Δημ. Παπαχρήστου ἐκ Ν. Μουδανιῶν εἰς τὸ Λοιμοκαθαρθήριον ζῶων Εἰδομένης· ὁ ἐπίκουρος κτηνίατρος κ. Ἰωάννης Μαργαρίτης ἐκ τοῦ Νομοκτηνιατρικοῦ Γραφείου Χαλκιδικῆς εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Κτηνιάτρου Ἀρναίας· ὁ ἐπαρχιακὸς κτηνίατρος Ἰστιαίας κ. Ἀδαμάντιος Φραγκόπουλος ἐξ Ἰστιαίας εἰς τὸ Νομοκτηνιατρικὸν Γραφεῖον Τρικάλων· ὁ ἐπίκουρος κτηνίατρος κ. Ἀλέξ. Σκαρβέλης ἐκ Ζακύνθου εἰς τὸ Ἀγροτικὸν Κτηνιατρεῖον Ἀγρινίου· ὁ ἐπαρχιακὸς κτηνίατρος κ. Γεώργ. Οἰκονόμου ἐξ Ἀγρινίου εἰς τὸ Νομοκτηνιατρικὸν Γραφεῖον Κοζάνης.

Προαγωγή.

Προήχθησαν εἰς τὸν 2ον βαθμὸν (Δ)ντῆς Α' τάξ.) οἱ ἐπὶ 3ῳ βαθμῷ κτηνίατροι κ. κ. Ἐμμ. Ξηρουχάκης καὶ Ἰωάν. Περακάκης.

ΑΦΘΩΔΗΣ ΠΥΡΕΤΟΣ

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν τρίμηνον ἐσημειώθησαν δύο μεμονωμένα ἐστία τῆς νόσου ταύτης, μία εἰς τὴν περιφέρειαν Κιλκίς καὶ ἑτέρα εἰς τὴν περιφέρειαν Βόλου.

Ἡ ἐν τῷ Μ.Ε.Α.Π. ταυτοποίησις τῶν τύπων τοῦ λοῦ ἀπέδειξεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τῆς παραλλαγῆς Α5. Ἀμφότεραι αἱ ἐστία ἀπερβέσθησαν ἐν τῇ γενέσει των διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν προβλεπομένων ὑγειονομικῶν μέτρων καὶ τῆς ἐμβολιοπροφυλάξεως δι' ἀντιστοιχῶν βιολογικῶν προϊόντων.

Β'. ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου διενεργήθη ὁ εἰσιτήριος διαγωνισμὸς τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς διὰ τὸ Πανεπιστημιακὸν ἔτος 1957 - 58. Τὰ θέματα τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου ἦσαν τὰ κάτωθι :

Ἐκθεσις ἰδεῶν.

Εἰς τὸν ἑαυτὸν μας ἢ εἰς τὴν κοινωνίαν ἀνήκομεν περισσότερον ;

Φυσική.

1) Τί εἶναι τριβὴ καὶ ποῖοι οἱ νόμοι αὐτῆς. Πῶς μετρῶνται πιέσεις μικρότεραι τῆς ἀτμοσφαιρικῆς. Πῶς μεταδίδεται ἡ θερμότης εἰς τὰ μέταλλα καὶ πῶς εἰς τὰ ἀέρια ;

2) Νόμοι τοῦ Ohm καὶ τοῦ Kirchhof. Ἀπὸ τί ἐξαρτᾶται ὁ χρόνος ζέσεως ὀρισμένης ποσότητος ὕδατος εἰς ἓνα ἠλεκτρικὸν βραστήρα. Ὅρισμὸς τῆς ἐντάσεως τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ τῆς μονάδος μετρήσεως αὐτῆς. Πῶς προσανατολίζεται σωληνοειδὲς ἐξηρητημένον διὰ νήματος ὀριζόντιως ;

3) Σχεδιάσατε α) περιπτώσεις ὀλικῆς ἀνακλάσεως εἰς πρίσματα, β) τὴν πορείαν ἀκτίνων αἱ ὁποῖαι προσπίπτουν ἐπὶ κοίλου ἢ ἐπὶ κυρτοῦ κατόπτρου, παραλλήλως πρὸς ἓνα δευτερεύοντα ἄξονα, γ) τὴν πορείαν ἀκτίνων αἱ ὁποῖαι προέρχονται ἀπὸ φωτεινὸν σημεῖον, εὐρισκόμενον εἰς τὴν κυρίαν ἐστίαν ἀποκλίνοντος φακοῦ. Τί καλεῖται ἰσχὺς φακοῦ καὶ εἰς ποίαν μονάδα μετρᾶται αὐτή.

4) Σφαῖρα πολεμικοῦ ὄπλου, ἔχουσα μᾶζαν 10 γραμμαρίων, ἐξέρχεται τῆς κἀνης τοῦ ὄπλου μὲ ταχύτητα 600 μέτρων ἀνὰ δευτερόλεπτον. Πόση

εἶναι εἰς χιλιόγραμμα ἀνὰ τετραγωνικὸν ἑκατοστόμετρον, ἢ μέση πίεσις τῶν ἀερίων καύσεως τῆς πυρίτιδος, ἂν ὑποτεθῇ ὅτι τὸ ἔργον τῶν ἀερίων καύσεως μεταβάλλεται ἐξ ὀλοκλήρου εἰς κινητικὴν ἐνέργειαν τῆς σφαιράς. Μῆκος κάνης 75 ἑκατοστόμετρα, διάμετρος 8 χιλιοστόμετρα.

5) Σιδηροῦς κύλινδρος ὕψους 4 ἑκατοστομέτρων, συγκολλημένος μὲ ἄλλον κύλινδρον ξυλίνον, τῆς αὐτῆς τομῆς, ρίπτεται ἐντὸς γλυκερίνης. Πόσον πρέπει νὰ εἶναι τὸ ὕψος τοῦ ξυλίνου κυλίνδρου διὰ νὰ αἰωρῆται τὸ στερεὸν ἐντὸς τοῦ ὕγρου. Πυκνότητες : σιδήρου 7,8, ξύλου 0,7, γλυκερίνης 1,24.

Χημεία.

1) Περί ἰσοτόπων. Τί εἶναι ἀλλοτροπία, ἀναφέρατε παραδείγματα. Τί εἶναι ὁ βωξίτης, ὁ κυπρίτης, ὁ καλαμίτης, τὸ κιννάβαρι, ὁ ντενεκές.

2) Τί καλεῖται γραμμοάτομον καὶ γραμμοισοδύναμον. Βασιλικὸν ὕδωρ.

3) Τί εἶναι πολυμερεῖς καὶ τί ἰσομερεῖς ἐνώσεις. Φωτιστικὸν οἰνόπνευμα. Τί εἶναι ἡ γλυκόκολλα, τὸ γλουταμινικὸν δξὺ καὶ ἡ λευκίνη.

4) Εἰς διάλυμα ἄλατος νιτρικοῦ μολύβδου διοχετεύεται περίσσεια ὕδροθειοῦ, ὅτε καταπίπτει ἴζημα, τὸ ὁποῖον ἀποχωρίζομενον καὶ ξυραινόμενον ζυγίζει 0,282 γραμ. Ζητεῖται : α) τὸ ποσὸν τοῦ νιτρικοῦ μολύβδου ποῦ περιήχето εἰς τὸ διάλυμα καὶ β) ὁ ὄγκος τοῦ ὕδροθειοῦ ποῦ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἀντίδρασιν

$$PB = 207$$

$$S = 32$$

5) Δι' ὄξεικῆς ζυμώσεως αἰθυλικῆς ἀλκοόλης παράγεται ὄξεικὸν δξὺ. Ζητεῖται νὰ εὔρεθῇ πόσα λίτρα ὄξυγόνου ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ παραχθοῦν 185 γραμ. ὄξεικοῦ ὄξέος.

Ζωολογία.

1) Τί εἶναι ἡ λέμφος καὶ τὸ λεμφικὸν σύστημα.

2) Δίδονται πτέρυξ ἐντόμου καὶ ἑτέρα πτηνοῦ. Ἐνδείξατε τυχὸν ὑπαρχούσας διαφορὰς καὶ τίς ἢ κυριωτέρα τούτων.

3) Ποῦ ὑπάγεται ἡ κοινὴ Σηπία καὶ πῶς συγκροτεῖται τὸ σῶμα τῆς ἐξωτερικῶς.

4) Τίς ὁ ῥόλος τοῦ ἥπατος διὰ τὴν ζωὴν.

5) Τί εἶναι καὶ ποῦ ὑπάγεται ἡ κοινὴ ἀράχνη.

6) Τί γνωρίζομεν διὰ τὴν χειμερίαν νάρκην καὶ εἰς ποῖα ζῶα αὕτη ἀπαντᾷ.

7) Μεταξοσκώληξ: Τί εἶναι, ποῦ ὑπάγεται καὶ πῶς ἀναπαράγεται (Δείξατε σημαντικὸς σταθμοὺς τῆς ἀναπαραγωγῆς του).

Γ'. ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Μόνιμοι Κτηνιατρικοί Ἀξιωματικοί.

α) Διὰ τοῦ ἀπὸ 27-11-57 Β. Δ. κατετάγη εἰς τὸ Στράτευμα μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἑποκτηνιάτρου ὁ τέως ὑπότροφος Ἑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης Φίλης Ἐπαμεινώνδας ἐπανελθὼν ἐκ Γαλλίας.

β) Διὰ τῶν ἀπὸ 27-11-57 Β. Δ. καὶ 31-12-57 Β. Δ. ὠνομάσθησαν Μόνιμοι Ἀνθυποκτηνίατροι οἱ κάτωθι ἀπόφοιτοι τῆς Σ.Ι.Σ. (Τμῆμα Κτην/κόν) Λαμπίρης Δημήτριος, Ἰωακειμίδης Ἰωακείμ, Σπανὸς Γεώργιος καὶ Μαρκόπουλος Παρμενίων. Ἀπαντες οἱ ἀνωτέρω ἐκπαιδεύονται εἰς τὴν Σ. Ε. Α. Κτ.

γ) Οἱ κάτωθι Μόνιμοι Ἀνθυποκτηνίατροι περατώσαντες τὴν εἰς Σ.Ε. Α. Κτ. ἐκπαίδευσίν των ἐτοποθετήθησαν ὡς ἀκολούθως :

Βλαϊκίδης Νικόλαος εἰς 982 Α. Κ. Ι., Σαφλέκος Γεώργιος εἰς 973 Ν. Κ. καὶ Παναγιωτόπουλος Νέρων εἰς 980 Α. Κ. Ι.

δ) Κατὰ τὸν διενεργηθέντα τὸν Νοέμβριον 1957 διαγωνισμόν τῆς Σ. Ι. Σ./Τμῆμα Κτην/κόν, ἐπέτυχον οἱ κάτωθι τρεῖς ὑποψήφιοι: Ἀντικατζίδης Θεόδωρος, Βόσσος Χρῆστος καὶ Τσιπουρίδης Λάζαρος.

Οὗτοι κατετάγησαν ὡς πρωτοετῆς μαθηταὶ τῆς ὡς ἄνω Σχολῆς.

Ἐφεδροὶ Κτηνίατροι.

α) Περαιτωθείσης τῆς παρὰ τῆ Σ. Ε. Α. Κτ. ἐκπαίδευσεώς των οἱ κάτωθι Δ. Ε. Α. Διπλ. Κτηνίατροι 42ας Ε. Σ. Σ. Ο. ἐτοποθετήθησαν ὡς ἀκολούθως :

Βλάχος Νικόλαος εἰς 971 Α. Κ. Ι., Γενηγιώργης Κων/νος εἰς 65 Σ. Π. Χατζῆς Βασίλειος εἰς 976 Α. Κ. Ι., Οἰκονομίδης Βασίλειος εἰς 72 Σ. Π., Δανιάς Βασίλειος εἰς 34 Σ. Π., Ἐλευθερίου Ἐλευθέρ. εἰς 90 Σ. Π., Ζαφράκας Ἀπόστολος εἰς 28 Σ. Π., Σίμος Εὐάγγελος εἰς 33 Σ. Π., Λιούπης Σωκράτης εἰς 24 Σ. Π., Αὐγερινὸς Στυλιανὸς εἰς 50 Σ. Π., Σιώπης Ἡλίας εἰς 30 Σ. Π., Ἀγγελόπουλος Δημήτριος εἰς 68 Σ. Π., Γουνιώτης Βασίλειος εἰς 19 Σ. Π., Χριστόπουλος Κων/νος εἰς 146 Μ. Ο. Π., Μπραίμης Περιελῆς εἰς 16 Σ. Π. καὶ Γιαννακούλας Γεώργιος εἰς 65 Σ. Π.

β) Κατετάγησαν εἰς τὸν Στρατὸν οἱ κάτωθι Υ. Ε. Α. Διπλωματοῦχοι Κτηνίατροι 44ης Ε. Σ. Σ. Ο., οἵτινες ἐκπαιδεύονται εἰς τὴν Σ. Ε. Α. Κτ.: Παλάσκας Κων/νος, Μπουμπουγιατζῆς Δημ., Ἐλευθεριάδης Γεώργ., Δεμερτζῆς Παναγιώτης καὶ Βενέτης Ἀριστείδης.

γ) Ἀπελύθησαν τῶν Τάξεων τοῦ Στρατοῦ οἱ κάτωθι Δ. Ε. Α. Διπλωματοῦχοι Κτηνίατροι 38ης Ε. Σ. Σ. Ο.:

Ἀρτοποιὸς Εὐστράτιος, Τριανταφύλλου Ἰωάννης, Καλδῆς Γεώργιος καὶ Τσατσαγιάννης Ἀθανάσιος.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

I. Ὁ sir Thomas Dalling ἀποσύρεται τῆς ἐνεργοῦ δράσεως.

Ἐνας μεγάλος κτηνίατρος γνωστὸς εἰς ὅλον σχεδὸν τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον ὁ sir Thomas Dalling συμπληρώσας τὸ βῆδον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἐγκατέλειπεν τὴν ἐνεργὸν δράσιν του ἐπὶ τοῦ διεθνοῦς κτηνιατρικοῦ πεδίου.

Ἐπὶ 43 ὁλόκληρα ἔτη ἐργασθεὶς ἐπιτυχῶς, ἀφήνει ὀπίσω του μίαν λαμπρὰν κτηνιατρικὴν ἐπιστημονικὴν σταδιοδρομίαν.

Ἀσχοληθεὶς ἐπιτυχῶς μὲ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς κτηνιατρικῆς ἐπιστήμης, ἀπὸ τῆς παθολογίας μέχρι τῆς κτηνιατρικῆς ἀνοσοβιολογίας, ἔδωσεν ἀξιοσημειώτους μεθόδους ὁργανώσεως τῶν κτηνιατρικῶν ὑπηρεσιῶν εἰς διαφόρους χώρας, ὡς καὶ καταπολεμήσεως τῶν ἐπιζωοτιῶν.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιστήμη εἰς τὴν ὁποίαν μὲ τόσον ζῆλον εἰργάσθη τοῦ ἐχορήγησεν ἀφειδῶς φήμην καὶ τιμὰς. Μετὰ λαμπρὰς σπουδὰς εἰς τὸ Βασιλικὸν Κτηνιατρικὸν Κολλέγιον τοῦ Ἐδιμβούργου ἰδιώτευσεν ἐπ' ὀλίγον χρόνον εἰς τὴν ὕπαιθρον, ὕστερον ὑπηρέτησεν κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1914-1918 εἰς τὴν Γαλλίαν ὅπου εἰδικεύθη εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις ἐργαστηρίων ἐκστρατείας διὰ τὴν παρασκευὴν ἐμβολίων, ἐκεῖ δὲ ἐνεπνεύσθη ἀπὸ τὸ πάθος τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης. Μετὰ τὸν πόλεμον εἰργάσθη μετὰ τοῦ καθηγητοῦ Gaiger τοῦ Κτηνιατρικοῦ Κολλεγίου τῆς Γλασκώβης. Τότε ἀκριβῶς διαπιστώνει τὴν ἐνέργειαν τοῦ Δονακίου τοῦ Σηπτικῆς ἐπὶ τῆς Δυσεντερίας τῶν Ἀμνῶν. Τὸν ἴδιον σχεδὸν χρόνον ἐκλήθη νὰ διδάξῃ τὴν Κτηνιατρικὴν Παθολογίαν εἰς τὸ ἀνωτέρω Κολλέγιον ὃ δὲ συνδυασμὸς αὐτὸς τῆς ἐρεῦνης καὶ τῆς διδασκαλίας τὸν ἔκαμε νὰ ἐνστερνισθῇ πολλὰς πρωτοτύπους ἀπόψεις εἰς τὸ πεδίου τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως.

Μιὰ δευτέρα ἐποχὴ ἀρχίζει ἀπὸ τῆς ὀνομασίας του ὡς διευθυντοῦ τοῦ Κτηνιατρικοῦ τμήματος τοῦ ἐργαστηρίου Welcome ὅπου ἔμεινεν 14 ἔτη πραγματοποιῶν σοβαρὰς μελέτας ἐπὶ τῶν ἀναεροβίων, τῶν ὄρρων καὶ τῶν ἀντιτοξινῶν

Τὸ 1937 καταλαμβάνει τὴν ἔδραν τῆς παθολογίας τῶν ζώων τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Cambridge καὶ συγχρόνως ὀνομάζεται καὶ διευθυντὴς τοῦ Ἰνστιτούτου Παθολογίας τῶν ζώων. Ἐπὶ 5 ἔτη ἐπραγματοποίησεν σπουδαιοτάτας ἐρεῦνας καὶ ἀνακαλύψεις καὶ ἰδιαιτέρως ἐπὶ τῆς φυματιώσεως, στειρότητος καὶ τῶν παραλύσεων τῶν πτηνῶν.

Μετὰ ταῦτα ἤρθε μιὰ περίοδος κατὰ τὴν ὁποίαν ἠργάσθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπ. Γεωργίας τῆς Μεγάλης Βρετανίας ὡς διευθυντὴς τοῦ Κτηνιατρικοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Weybridge, πραγματοποιήσας ἀξιοσημειώτους μελέτας ἐπὶ πολλῶν ἐπιζωοτιῶν ὡς π. χ. ἐπὶ τῶν σαλμονελλώσεων τῶν χοίρων, τῆς λευκῆς διαρροίας τῶν νεοσσῶν καὶ ἐφαρμόσας τὸ

στέλεχος S. 19 κατὰ τῆς βρουκελλώσεως. Διορισθεὶς τὸ 1949 διευθυντῆς τῶν Κτηνιατρικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπ. Γεωργίας, κατήγαγεν ἐξαιρετικὰς ἐπιτυχίας, ἰδίως εἰς τὸν τομέα τῆς τεχνητῆς γονιμοποιήσεως καὶ τῆς καταπολεμῆσεως τῆς φυματιώσεως.

Κατὰ τὸ 1952 ἄφησε τὸ ὑψηλὸν του λειτούργημα τοῦ Βρετανικοῦ ὑπουργείου Γεωργίας, διὰ νὰ λάβῃ θέσιν διεθνοῦς ἀνωτάτου ὑπαλλήλου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν (F. A. O.), ὡς ἀρχηγὸς τῆς κτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας ἐξετέλεσε πλείστας ἀποστολὰς εἰς ὀλόκληρον τὴν ὑδρογειον ὅπου ἐπέδειξε ἐκτὸς τῶν ἐξαιρετικῶν ἐπιστημονικῶν του προτερημάτων, τὰς προσωπικὰς του ιδιότητας ἐνὸς χαρακτηρῶς εὐγενικοῦ, γεμάτου καλωσύνης, τάκτ, ἐπιδεξιότητος, βοηθείσας πολλὰς χώρας πρὸς καταπολέμησιν διαφόρων ἐπιζωοτιῶν ὡς καὶ εἰς ἄλλα κτηνιατρικὰ θέματα.

Μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ ἀφθώδους πυρετοῦ, μέλος τοῦ Of. Int. des Epiz. μὲ τὸν ὁποῖον ἡ F. A. O. συνεργάζεται στενῶς, ὁ sir Thomas Dalling εἶναι ἐπίσης μέλος ἀναριθμητῶν ἐθνικῶν καὶ διεθνῶν ἐπιστημονικῶν ἐταιριῶν καὶ σύμβουλος τῶν διεθνῶν Κτηνιατρικῶν Συνεδρίων, εἶναι δὲ κάτοχος πλείστων παρασῆμων. Τὸ 1951 ὠνομάσθη ἱππότης ὑπὸ τοῦ βασιλέως Γεωργίου τοῦ βου τῆς Ἀγγλίας, εἰς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων του καὶ εἰς ἀναγνώρισιν τῶν ὑπηρεσιῶν του.

Ἦδη ὁ sir T. Dalling συμπληρώσας τὰ 65 του χρόνια καὶ λαβὼν τὴν σύνταξιν του, δὲν εἰσέρχεται εἰς τὸ περιθώριον, διότι ἄνθρωποι ὡς αὐτός, δὲν δύνανται νὰ παραμείνουν εἰς ἀδράνειαν, ἀλλ' ἐδέχθη νὰ προσφέρῃ ὑπηρεσίας εἰς τὴν F. A. O. ὡς ἐπίτιμος σύμβουλος, πρόκειται δὲ νὰ τοῦ ἀνατεθῶσιν ἀποστολαὶ ἐπιθεωρήσεως διὰ διαφόρους χώρας τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς, διότι ἐπιθυμεῖ καὶ εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτὴν ἀκόμη νὰ ἔρχεται συμπαραστάτης, σύμβουλος καὶ βοηθὸς τῶν Κτηνιάτρων, θεωρῶν τὸν σκοπὸν αὐτὸν ὡς ἕνα ἀπὸ τοὺς σπουδαιότερους διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

II. Διεθνῆς διάσκεψις ἐπὶ τῶν νοσημάτων ἅτινα ἔχουσιν ἀφαιτηρίαν τὰς βοσκὰς.

(Ουτρέχτη Ὀλλανδίας, 3-11 Σεπτεμβρίου 1957).

Κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον 1957, ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Ουτρέχτην τῆς Ὀλλανδίας «διεθνῆς διάσκεψις ἐπὶ τῶν νοσημάτων τῶν βοειδῶν καὶ προβάτων, ἅτινα ἔχουσιν ὡς ἀφαιτηρίαν τὰς βοσκὰς». Εἰς ταύτην μετέσχον 13 χῶραι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Ἑλλάς, ἀντιπροσωπευθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Παπασπύρου, Τμηματάρχου Λοιμωδῶν καὶ Παρασιτικῶν νόσων παρὰ τῇ Διευθύνσει Κτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπ. Γεωργίας. Κατὰ ταύτην

διευπλώθησαν συστάσεις καὶ συμπεράσματα, ἅτινα παρατείνονται κατωτέρω.

1. Παρασιτικά νοσήματα τῶν λειμώνων.

Ἐπιβάλλεται ἡ διερευνήσις τῶν γνώσεών μας ἐπὶ τοῦ βιολογικοῦ κύκλου ὠρισμένων παρασίτων, εἰδικῶς δὲ τῶν Στρογγυλοειδῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπιτευχθῶσι καλλίτερα προφυλακτικὰ μέτρα, ἐπιτυχεῖς θεραπευτικαὶ ἀγωγαὶ καὶ ἀποτελεσματικώτεραι μέθοδοι καταπολεμήσεως.

Εἶναι γενικῶς παραδεδεγμένον ὅτι ζῶα εἰς καλὴν κατάστασιν θρέψεως προσβάλλοναι ὀλιγώτερον ἐκ τῶν παρασιτώσεων, ἂν καὶ τὸ θέμα τοῦτο χρῆζει εὐρυτέρας ἐρευνῆς.

Κατὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν διστομάσεων, δέον ὅπως ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ εἰδικαὶ συνθῆκαι ἐδάφους ἐκάστης χώρας κεχωρισμένως. Ὁπωσδήποτε, ἡ νατριούχος πενταχλωροφαινόλη—1.000 λίτρα διαλύσεως 1% κατὰ ἐκτάριον—θὰ πρέπει νὰ δοκιμασθῆ, ὡς μία χημικὴ οὐσία, μὴ φυτοκτόνος, πολλὰ ὑποσχομένη διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς Λιμναίας.

Αἱ γνώσεις μας ἐπὶ τῆς ἀνοσοποιήσεως τῶν ζώων κατὰ τῶν παρασιτώσεων εἶναι εἰσέτι ἀνεπαρκεῖς καὶ ἐπιβάλλεται ἡ ταχεῖα διενέργεια εὐρυτέρων ἐρευνῶν.

Ἡ καλλιτέρα περίοδος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προφυλακτικῶν μέτρων, εἰς πλείστας ἐκ τῶν παρασιτώσεων, εἶναι ἐκείνη κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ βοοειδῆ εἶναι κλινικῶς ὑγιᾶ. Πλὴν ὅμως δυσκόλως δύνανται νὰ πεισθοῦν πρὸς τοῦτο οἱ κτηνοτρόφοι. Ἐπιβάλλεται συνεπῶς ἡ ἐκπαίδευσις, ἰδίως τῶν νέων κτηνοτρόφων, εἰς τὴν βιολογίαν τῶν πλέον κοινῶν παρασίτων.

2. Διαταραχαὶ μεταβολισμοῦ

Περαιτέρω ἔρευναι ἐπὶ τῶν προβλημάτων τοῦ μεταβολισμοῦ τῆς μεγάλης κοιλίας πρέπει νὰ γίνωνν. Ἐκ τῶν νεωτέρων ἐπιστημονικῶν δεδομένων ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ πλεόν ἀξιοσημεῖον αἷτιον τοῦ τυμπανισμοῦ εἶναι ἡ ἀφρώδης ζύμωσις τοῦ περιεχομένου τῆς μεγάλης κοιλίας, ὀφειλομένη ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὸ εἶδος τοῦ φυτικοῦ λευκώματος, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς παράγοντάς τινας τοῦ σιέλου.

Ἐξ ἄλλου ἡ χρησιμοποίησις τῶν φυτικῶν ἐλαίων, ὡς τὸ ἀραχιδέλαιον, ὡς προληπτικόν καὶ θεραπευτικόν μέσον κατὰ τὸ ἀρχικόν στάδιον τοῦ μεταβολισμοῦ, δέον ὅπως ἐρευνηθῆ εἰσέτι.

Συνιστᾶται, ὅπως μὴ γίνεται κατάχρησις εἰς τὴν χοῆσιν τῆς πενικιλίνης, ἵνα μὴ δημιουργηθοῦν εὐνοϊκαὶ συνθῆκαι διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πενικιλινωαντῶχων μικροοργανισμῶν ἐν τῇ μεγάλῃ κοιλίᾳ.

3. Μεταλοπενία.

Λόγω τοῦ γεγονότος ὅτι ἐλάχιστα δεδομένα ὑπάρχουν σχετικῶς μὲ τὴν ἐπάρκειαν χαλκοῦ εἰς τὰς βοσκάς, ἀπαιτοῦνται περαιτέρω ἔρευναι ἵνα διαπιστωθῇ ἡ χημικὴ μορφή ὑπὸ τὴν ὁποίαν ὁ χαλκὸς ἀνευρίσκεται εἰς αὐτάς.

Ἐν τούτοις, μία ποσότης 0,9 - 1,8 τοῦ χιλγρ. θειϊκοῦ χαλκοῦ κατὰ ἐκτάριον διασκορπιζομένη ἐπὶ λειμώνων οἱ ὁποῖοι παρουσιάζουν ἀνεπάρκειαν χαλκοῦ, θεωρεῖται ἐπαρκῆς διὰ τὴν προστατεύσασιν τὰ ζῶα ἐναντίον τῆς χαλκοπενίας διὰ χρονικὴν περιόδον ἑνὸς ἢ δύο ἐτῶν. Ὄταν παρατηρεῖται χαλκοπενία εἰς λειμῶνας κανονικῆς ἢ ἀκόμη καὶ ὑψηλῆς περιεκτικότητος εἰς χαλκόν, ὁ διὰ χαλκοῦ ἐμπλουτισμὸς τῶν λειμώνων δὲν θεωρεῖται ἱκανοποιητικὴ μέθοδος προλήψεως εἰς τὴν Ἰρλανδίαν καὶ τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον ἢ χορήγησις σταθεροῦς ποσότητος χαλκοῦ εἰς τὸ ζῶον εἶναι προτιμητέα, εἰδικῶς προκειμένου περὶ προβάτων λόγῳ τῆς εὐπαθείας τῶν ἐναντι τοῦ χαλκοῦ.

Εἰς τὴν Ὀλλανδίαν ἐπετεύχθησαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα εἰς τὰ βοσειδῆ διὰ τῆς διασκορπίσεως ἀνὰ 2 - 3 ἑβδομάδος 2 1/2 χιλγρ. θειϊκοῦ χαλκοῦ κατὰ ἐκτάριον καὶ ἐπὶ λειμώνων εἰσέτι τῶν ὁποίων ἡ περιεκτικότης τῆς χλόης εἰς χαλκὸν εἶναι φυσιολογικὴ ἢ καὶ ὑψηλὴ. Διὰ τῆς μεθόδου ταύτης δὲν ἐξασφαλίζεται ἡ αὔξησις τῆς περιεκτικότητος τῆς χλόης εἰς χαλκὸν ἀλλὰ μᾶλλον ἢ ἐπίπασις τοῦ λειμῶνος. Δὲν παρατηρήθησαν δηλητηριάσεις ἐκ χαλκοῦ.

Πειραματικὰ δεδομένα δεικνύουν ὅτι τὸ φθόριον δὲν ἔχει ἄμεσον ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἐναποθηκέσεως χαλκοῦ. Ἡ βιομηχανικὴ δηλητηρίασις διὰ μολυβδενίου ἐπιφέρει ἐλάττωσις τὸν εἰς χαλκὸν ἀποθεμάτων, ἅτινα δύναται ὅμως ν' αὔξηθοῦν διὰ τῆς χορηγήσεως χαλκοῦ.

Ἡ φωσφοροπενία τῶν μηρυκαστικῶν ἀποτελεῖ εἰσέτι ἓν πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ὅμως ἀνιμέτωπιζεται συνήθως διὰ τῆς χρησιμοποίησεως καταλλήλων λιπασμάτων ἢ διὰ τῆς χορηγήσεως εἰς τὰ ζῶα μίγματος ἀνοργάνων ἀλάτων πλουσίων εἰς φώσφορον.

4. Τετανία λόγῳ ὑπομαγνησιαμίας. (Τετανία ἐκ τροφοπενίας—νόσος τῆς χλόης).

Πειραματικαὶ ἔρευναι εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Ὀλλανδίαν καὶ τὴν Νορβηγίαν, ἀπέδειξαν ὅτι ἡ λίπανσις διὰ καλίου καὶ ἄζωτου δύναται νὰ ἔξη ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς τετανίας τῆς ὀφειλομένης εἰς ὑπομαγνησιαμίαν. Τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα δεικνύουν ὅτι ἡ ἰσοροπημένη λίπανσις πράγματι μειώνει τὴν συχνότητα τῆς νόσου ταύτης. Ἐφ' ὅσον ἐλάχιστα εἶναι γνωστὰ ἐν σχέσει πρὸς τὴν παρουσίαν τοῦ μαγνησίου εἰς τοὺς λειμῶνας καὶ ἐφ' ὅσον ἡ τετανία παρατηρεῖται τόσον εἰς παλαιὰς βοσκὰς πτωχὰς εἰς κάλιον καὶ ἄζωτον ὅσον καὶ εἰς ταχέως ἀναπτυσσομένους λειμῶνας πλουσίους εἰς κά-

λιον καὶ ἄζωτον, εἶναι ἀνάγκη ὅπως καταβληθῶσι προσπάθειαι διὰ τὴν κατανόησιν τοῦ φυσιολογικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ ἐλέγχοντος τὴν στάθμην τοῦ μαγνησίου εἰς τὸν ὄργανισμὸν τοῦ ζώου.

Ἐάν καὶ πιστεύεται ὅτι κατὰ κανόνα ἡ ὑπομαγνησαιμία δὲν εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἑλλείψεως μαγνησίου εἰς τὴν διατροφήν, ὑπάρχουσι σοβαρὰ ἔνδειξις ὅτι ἡ προληπτικὴ χορήγησις εὐκόλως ἀφομοιουμένων ἐνώσεων τοῦ μαγνησίου εἰς τὸ ζῶον εἶναι συχνάκις ἀποτελεσματικὴ ἐπιτρέπουσα τὴν πρόληψιν τῆς πτώσεως τῆς ἐν τῷ αἵματι στάθμης τοῦ μαγνησίου εἰς ἐπικινδύνως χαμηλὰ ἐπίπεδα κατὰ τὰς περιόδους ἐκείνας κατὰ τὰς ὁποίας ἐκδηλοῦται ἡ νόσος. Ἡμερήσιαι δόσεις 50 γραμ. ὀξειδίου τοῦ μαγνησίου κατὰ κεφαλὴν, διδόμεναι συνεχῶς μετὰ τῆς τροφῆς, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κρισίμου περιόδου εἶναι ἀποτελεσματικαὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ τρόπου ἐκτροφῆς τοῦ ζώου. Ἡ συχνότης τῆς νόσου ἐλαττοῦται διὰ τῆς μεθόδου ταύτης κατὰ 70 - 80 %. Εἰς περίπτωσιν ἐκδηλώσεως τετανίας ἡ ἀνωτέρω ποσότης μαγνησίου χορηγεῖται, μετὰ τὴν θεραπείαν τῶν ζώων διὰ τῶν συνήθως χρησιμοποιουμένων ἐγχύσεων ἀλάτων μαγνησίου καὶ ἀσβεστίου.

5. Τροφικῆς προελεύσεως στειρότητος εἰς ζῶα διαιτώμενα εἰς λειμῶνας.

Τὰ αἷτια τῆς τροφικῆς στειρότητος ποικίλουν ἀπὸ περιοχῆς εἰς περιοχὴν ἀναλόγως τῶν συνθηκῶν τοῦ ἐδάφους καὶ τοῦ κλίματος. Παρίσταται ἀνάγκη περισσοτέρων ἐρευνῶν ἐπὶ τῶν σχέσεων μεταξὺ ἐδάφους, φυτῶν καὶ ζώων καὶ τῆς ἐπιδράσεως αἰτίων μικροβιακῆς ἢ παρασιτικῆς φύσεως.

6. Δηλητήρια προερχόμενα ἐκ τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν ἔντομοκτόνων.

Ἡ αἰφνιδία ἐμφάνισις ὑπερκερατώσεως δύναται νὰ συσχετισθῇ πρὸς τὴν χρῆσιν ὑλικῶν τινῶν ἐμβαπτισθέντων εἰς βιομηχανικὰς οὐσίας, π. χ. παρουσία χλωριωμένου ναφθαλενίου εἰς συντηρητικὰς οὐσίας τοῦ ξύλου. Ἔνεκα τούτου οἱ κτηνίατροι ὀφείλουν νὰ εἶναι προσεκτικοὶ διὰ νὰ διαπιστώσουν ἐγκαίρως τὰ συμπτώματα τῆς ὑπερκερατώσεως. Εἶναι πιθανὸν ὅτι εἰς τὰ βοοειδῆ περιπτώσεις θειοπενίας καὶ ἀβιταμινώσεως Α ἐπιδρῶν ἐπὶ τῆς ἀποτοξικώσεως. Ἔνεκα τούτου, συνιστᾶται ἡ χορήγησις μεθειονίνης, γλυκόζης καὶ βιταμίνης Α διὰ τὴν θεραπείαν τῆς ὑπερκερατώσεως.

Ἐάν ἕτερον, δέον ὅπως καταβάλλεται πᾶσα προσοχὴ κατὰ τὴν παρασκευὴν, διανομὴν καὶ χρησιμοποίησιν τῶν ἔντομοκτόνων, ὡς καὶ τῶν φαρμάκων τῶν χρησιμοποιουμένων διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν βλαβερῶν ζώων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποφεύγῃται αἱ δηλητηριάσεις ἐκ τῶν οὐσιῶν τούτων.

7. Συμπεράσματα τῆς διασκέψεως.

Ἡ διάσκεψις αὕτη ἐπέμεινε ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἐρευνητῶν καὶ τῶν εἰδικῶν ἐκ τῶν διαφόρων χωρῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ πραγματοποιηθῇ πλήρως καὶ ἐλευθέρως ἀνταλλαγὴ πληροφοριῶν. Οἱ συμμετασχόντες συνέστησαν ἐνθέρμως ὅπως συγκεντρώσεις τοῦ εἴδους τούτου λαμβάνουσιν χώραν ἀνά διετίαν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ο.Ε.Ο.Σ., ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀνταλλαγὴ πληροφοριῶν ἐπὶ τῶν πραγματοποιηθεισῶν ἐσχάτως προόδων εἰς ἕκαστον χωρὸν.

Δὲν ἐθεωρήθη ἀναγκαία ἡ δημιουργία συντονιστικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐρεῦνης, ἐν τούτοις θεωρεῖται σκόπιμον ὅπως αἱ ἐφαρμοζόμεναι ὑπὸ τῶν διαφόρων ἐρευνητικῶν κέντρων μέθοδοι δημοσιεύονται, ἐπιτευχθῆ δὲ ἔν ὁμοίομορφον καὶ σταθερὸν σύστημα ταξινομήσεως τῶν ἀποτελεσμάτων. Ἐφ' ἐτέρου, λόγῳ τῆς πολυπλόκου ὑφῆς τῶν ἀντιμετωπιζομένων προβλημάτων συνιστᾶται ἡ στενὴ συνεργασία τῶν εἰδικῶν ἐρευνητῶν.

Τὰ κατωτέρω θέματα προϋιᾶθησαν διὰ τὰς προσεχεῖς συγκεντρώσεις :

I. Βιοχημικὰ προβλήματα τῶν λειμώνων συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς μελέτης τῆς κετοναϊμίας.

II. Παρασιτικά νοσήματα, συμπεριλαμβανομένων ἐκείνων ἅτινα παρουσιάζουν ἰδιάζον ἐνδιαφέρον ἀπὸ ἀπόψεως δημοσίας υγείας.

III. Μικροβιακαὶ νόσοι ἔχουσαι σχέσιν μὲ τὰς βοσκάς.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ 19ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1957

Αὕτη ἔλαβε χώραν ὡς συνήθως εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἰατρικοῦ συλλόγου Ἀθηνῶν περὶ ὧραν 18ην παρόντων 33 ἐταίρων καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ν. Κοεμτζοπούλου.

Ἀρχομένης τῆς συνεδριάσεως ἐπικυροῦνται τὰ Πρακτικά τῆς προηγουμένης.

Εἰσάγονται πρὸς ἔγκρισιν αἰτήσεις τῶν κτηνιάτρων Σκουλᾶ Ἐμμανουήλ, Ρώσση Θεοφράστου καὶ Λαζανᾶ Ἰωάννου αἰτουμένων τὴν ἐγγραφὴν των ὡς ἐταίρων τῆς Ε. Κ. Ε. οἵτινες καὶ ἐγκρίνονται παμψηφεί.

Εἰσηγουμένου τοῦ κ. προέδρου ἀνακηρύσσεται ἐπίτιμος ἐταῖρος ὁ κ. Carlos Luis de Quenca.

Μὴ ὑπάρχοντος ἐτέρου θέματος ἡ Ε. Κ. Ε. προβαίνει εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς διὰ τὸ 1958 καὶ τῆς ἐπιτροπῆς Συντάξεως Δελτίου.

Ὅρίζονται: 1) Ἐπιτροπὴ ἐλέγχου Ταμείου ἐκ τῶν κ. κ. Γορδάτου

Σωτ., Βρεττάκιον Παν. καὶ Δραγώνα Παντελῆ καὶ 2) Ψηφολέκται οἱ κ. κ. Παλλάσκας Θ., Μπρόβας Δ. καὶ Παπαδόπουλος Ἰ. Ἀγγ.

Ἐψήφισαν ἐκ τῶν 33 παρόντων οἱ 29, ἀπέστειλαν ψηφοδέλτια 26 ταμειακῶς ἐν τάξει ἑταῖροι τῶν ἐπαρχιῶν. Ἦτοι ἐψήφισαν συνολικῶς 55.

Γενομένης τῆς διαλογῆς ἐξελέγησαν διὰ τὸ 1958 :

1) Πρόεδρος	ὁ κ. Φ. Παπαχριστοφίλου	ψηφοὶ 43
2) Ἀντιπρόεδρος	ὁ κ. Α. Σταυρόπουλος	» 46
3) Γ. Γραμματεὺς	ὁ κ. Κ. Ταρλατζῆς	» 49
4) Εἰδ. Γραμμ.	ὁ κ. Χ. Δουμένης	» 49
5) Ταμίας	ὁ κ. Σ. Ἀὔφαντῆς	» 50

Διὰ τὴν ἐπιτροπὴν δελτίου ἐξελέγησαν :

1) Ν. Τζωρτζάκης	ψηφοὶ	52
2) Κ. Ταρλατζῆς	»	51
3) Π. Δραγώνας	»	47
4) Ν. Κοεμτζόπουλος	»	39
5) Ἰ. Ἀγγ. Παπαδόπουλος	»	35

Μετὰ τὴν ἀνακείνωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων ὁ κ. Παπαχριστοφίλου καταλαμβάνει τὴν ἔδραν τοῦ Προέδρου καὶ εὐχαριστεῖ τὴν ἑταιρείαν διὰ τὴν τιμὴν τῆς ἐκλογῆς του.

Τέλος ὁ κ. Κοεμτζόπουλος παρακαλεῖ ὅπως ἡ ἑταιρεία συνεχίσῃ τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς Ἰπποφαγίας ἐν Ἑλλάδι.

Μεθ' ὃ μὴ ὑπάρχοντος ἐτέρου θέματος λύεται ἡ συνεδρίασις περὶ ὥραν 20ην.

ΣΤΗΛΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Ἐκτὸς τῶν συνήθως λαμβανομένων ἐπ' ἀνταλλαγῇ περιοδικῶν, ἐλήφθησαν καὶ τὰ κάτωθι :

α) Τεσσαράκοντα μία (41) διατριβαὶ τῆς Ἀνωτάτης Κτηνιατρικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀννοβέρου, καὶ

β) Osservazioni e ricerche sulla epatite infettiva del cane, ὑπὸ Mantovani, Galassi, Ponziani καὶ Gualtieri.